

CiProVoT
Civil Protection Volunteers Training

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΙΟΝ 2
«ΣΧΕΔΙΟ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ
ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ»

Έκδοση 2.0

Καταρτίστηκε από: ΕΡΓΑΣΙΑ Α.Ε. Ημερομηνία: ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ, 2019

www.ciprovoT-project.eu

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

CiProVoT

Civil Protection Volunteers Training

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΙΟΝ 2
«ΣΧΕΔΙΟ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ
ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ»

Erasmus+: Βασική Δράση 2 (KA2) - Συνεργασία για Καινοτομία
και ανταλλαγή καλών πρακτικών
Στρατηγικές Συμπράξεις για την Εκπαίδευση Ενηλίκων
Αρ. Σύμβασης 2017-1-IT02-KA204-036650

Έκδοση 2.0

Καταρτίστηκε από: ΕΡΓΑΣΙΑ Α.Ε.
Ημερομηνία: ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ, 2019

ΣΧΕΔΙΟ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

Η γενική περιγραφή - το περιεχόμενο, ο σκοπός, οι στόχοι και το υλικό κατάρτισης ενός προγράμματος κατάρτισης Εθελοντών Πολιτικής Προστασίας

Σκοπός

Σκοπός της ενότητας κατάρτισης είναι να αναλύσει τη γενική περιγραφή- περιεχόμενο, το περιεχόμενο, τη στόχευση και το υλικό κατάρτισης για ένα άτυπο πρόγραμμα κατάρτισης.

Αναμενόμενα Αποτελέσματα

Κατόπιν ολοκλήρωσης της υλοποίησης της ενότητας κατάρτισης θα είστε σε θέση να:

- Αναγνωρίσετε τις διαφορές ανάμεσα στον σκοπό της κατάρτισης και τους εκπαιδευτικούς στόχους
- Κατανοήσετε τις παραμέτρους που συνδέονται με το σχέδιο μιας ενότητας κατάρτισης
- Σχεδιάσετε το περιεχόμενο και τη γενική περιγραφή ενός προγράμματος κατάρτισης
- Ελέγξετε την ορθότητα της στόχευσης μίας ενότητας κατάρτισης χρησιμοποιώντας το θεωρητικό πλαίσιο
- Υιοθετήσετε την ανάλυση του στόχου σε επίπεδο γνώσης - δεξιοτήτων και στάσης
- Τηρήσετε συγκεκριμένα πρότυπα στην ανάπτυξη του υλικού κατάρτισης

Βασικές έννοιες

- a. Γνώσεις
- b. Δεξιότητες
- c. Στάσεις
- d. Υλικό Κατάρτισης
- e. Αναμενόμενα Αποτελέσματα
- f. Σκοπός
- g. Στόχοι Κατάρτισης
- h. Αναμενόμενα Αποτελέσματα
- i. Θεωρητικό Μέρος
- j. Πρακτικό Μέρος
- k. Μελέτες περιπτώσεων

Αυτή η ενότητα κατάρτισης αποτελείται από **τρεις υπο-ενότητες**:

1. Η **πρώτη υπο-ενότητα** παρουσιάζει τις βασικές παραμέτρους που συνδέονται με το σχεδιασμό και την οργάνωση της ενότητας κατάρτισης.
2. Η **δεύτερη υπο-ενότητα** αναλύει το θεωρητικό πλαίσιο αναφορικά με την κατάρτιση, τη στόχευση, την τυπολογία των εκπαιδευτικών στόχων στα προγράμματα εκπαίδευσης ενηλίκων και τη διαφοροποίηση του σκοπού και των εκπαιδευτικών στόχων της κατάρτισης.
3. Στην **τρίτη υπο-ενότητα** η ανάλυση εστιάζει στα δομικά χαρακτηριστικά μίας ενότητας και στις προδιαγραφές ανάπτυξης του υλικού κατάρτισης.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ

1. Παράμετροι συναφείς με το σχέδιο του περιεχομένου

Το σχέδιο του περιεχομένου του προγράμματος κατάρτισης δηλώνεται στις συγκεκριμένες παραμέτρους που αφορούν:

1. Την ανάλυση σημαντικών δεδομένων του τομέα και του πλαισίου
2. Την ανάλυση των αναγκών κατάρτισης του πληθυσμού στόχου και των εμπλεκόμενων φορέων
3. Τη διαθέσιμη υποδομή και προϋπολογισμό
4. Την ανάλυση των εκπαιδευτικών αναγκών
5. Τον εκπαιδευτικό σκοπό και τους εκπαιδευτικούς στόχους
6. Τη δομή των ενοτήτων κατάρτισης
7. Την έκταση και το περιεχόμενο των ενοτήτων κατάρτισης
8. Τον ορισμό του θεωρητικού και πρακτικού μέρους
9. Το βαθμό συνοχής και την επιδιωκόμενη συνοχή
10. Το βαθμό της αλληλεπίδρασης που επιδιώκεται από τις ενότητες
11. Το αναλυτικό χρονοδιάγραμμα και το πρόγραμμα κατάρτισης
12. Το επιθυμητό επίπεδο αλληλεπίδρασης του εκπαιδευόμενου με τον εκπαιδευτή

Το περιεχόμενο του προγράμματος σπουδών συνδέεται πλήρως με τους εκπαιδευτικούς του στόχους καθώς, μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος, οι συμμετέχοντες θα πρέπει να έχουν αποκτήσει ειδικές γνώσεις, να είναι ικανοί να εκτελούν ένα συγκεκριμένο σχέδιο (δεξιότητες) και να έχουν θετική στάση απέναντι σε θέματα ή ζητήματα συμπεριφοράς που έχουν αναπτυχθεί. Για το λόγο αυτό, στο περιεχόμενο θα πρέπει να περιλαμβάνονται οι θεωρητικές γνώσεις, οι κατάλληλες πρακτικές ασκήσεις, με σκοπό την ανάπτυξη των δεξιοτήτων των εκπαιδευόμενων, που είναι απαραίτητες για την εκτέλεση όσων προβλέπονται καθώς επίσης και να εμπνέονται από το στυλ, τις στάσεις και τις συμπεριφορές που επιδιώκονται μέσω του προγράμματος.

2. Ορισμός και οργάνωση του περιεχομένου μίας ενότητας κατάρτισης.

Ο ορισμός και η οργάνωση του περιεχομένου βρίσκονται στον πυρήνα του σχεδίου μίας ενότητας κατάρτισης. Το βήμα αυτό περιλαμβάνει:

1. Τον καθορισμό του περιεχομένου της ενότητας κατάρτισης,
2. Την διαίρεση του περιεχομένου της ενότητας κατάρτισης σε υπο-ενότητες και
3. Την κατανομή του χρόνου των υπο-ενοτήτων της ενότητας κατάρτισης.

3. Αναγνώριση του Σκοπού και των Εκπαιδευτικών Στόχων

3.1 Εκπαιδευτικός Σκοπός vs Εκπαιδευτικοί Στόχοι.

Σκοπός ενός προγράμματος κατάρτισης είναι μία γενική δήλωση της πρόθεσης η οποία ενδεχομένως να μην αναφέρεται στα αναμενόμενα αποτελέσματα με σαφή και λεπτομερή τρόπο, αλλά αντί αυτού, ο στόχος μιας μονάδας μελέτης αναφέρεται σε αυτό που επιδιώκεται. Οι στόχοι, ενός Προγράμματος Κατάρτισης είναι αυτοί που θέτουν τα όριά τους και αντιπροσωπεύουν το πιο θεωρητικό επίπεδο των εκπαιδευτικών προθέσεων σε αντίθεση με τους στόχους της διδασκαλίας με τους οποίους δηλώνουμε με ακρίβεια αυτό που επιδιώκουμε να επιτύχουν οι εκπαιδευόμενοι κατά τη διάρκεια και μετά τη λήξη της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Ο εκπαιδευτικός σκοπός ενός προγράμματος κατάρτισης βασίζεται στην ανάλυση των σημαντικών δεδομένων αναφορικά με το αντικείμενο, το κοινωνικό-οικονομικό-πολιτιστικό πλαίσιο του προγράμματος, καθώς επίσης και στην ανάλυση των εκπαιδευτικών αναγκών του πληθυσμού στόχου. Οι εκπαιδευτικοί στόχοι συνδέονται με τα αναμενόμενα μαθησιακά αποτελέσματα και συνιστάται πριν από την έναρξη κάθε μαθήματος ή προγράμματος να ανακοινώνονται στους συμμετέχοντες οι οποίοι μπορούν ακόμα και να τους συμπληρώνουν ή να τους τροποποιούν, χωρίς φυσικά να αλλοιώνεται ο σκοπός. Συνεπώς ο/η εκπαιδευόμενος/η καθίσταται συνυπεύθυνος/η για την εκπαιδευτική διαδικασία και μπορεί να οργανώσει το χρόνο και τον τρόπο με τον οποίο θα εργαστεί. Έτσι ο μαθητευόμενος καθίσταται συνυπεύθυνος για την εκπαιδευτική διαδικασία και μπορεί να οργανώσει το χρόνο και τον τρόπο με τον οποίο θα εργαστεί. Συμπερασματικό, οι στόχοι λειτουργούν επίσης ως κριτήρια αυτο-αξιολόγησης των μαθητευόμενων. Ωστόσο, ο ρόλος των εκπαιδευτικών στόχων είναι πολυδιάστατος, καθώς όσο καλύτεροι είναι οι διδακτικοί στόχοι, τόσο πιο εύκολο είναι να επιλεγούν τα κατάλληλα υλικά, οι μέθοδοι διδασκαλίας και το περιεχόμενο.

Η περιγραφή των μαθητευόμενων (δημογραφικά χαρακτηριστικά, ενδιαφέροντα, προηγούμενες γνώσεις, συνθήκες παρακολούθησης του συγκεκριμένου προγράμματος κλπ) διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση των στόχων. Παράλληλα με τον καθορισμό των στόχων, οφείλουμε επίσης να σχεδιάσουμε και τους τρόπους αξιολόγησης τόσο της διαδικασίας όσο και της απόκτησης των νέων γνώσεων από τους μαθητευόμενους.

3.2 Το θεωρητικό πλαίσιο της εκπαιδευτικής στόχευσης

Αναφορικά με την ταξινόμηση κατά Bloom και ανάλογα με το επίπεδο των γνώσεων που επιθυμούμε να κατακτήσουν οι μαθητευόμενοι, μπορούν να χρησιμοποιηθούν τα παρακάτω ρήματα:

1. Γνώση: ορίζω, κατονομάζω, τακτοποιώ, ανακαλώ, επαναλαμβάνω, κατατάσσω, απομνημονεύω, αντιστοιχίζω, αναπαράγω, καταγράφω, μετατρέπω, γενικεύω, υπολογίζω, προσδιορίζω, ταιριάζω και κατανοώ
2. Κατανόηση: κατηγοριοποιώ, περιγράφω, εξηγώ, εκφράζω, εντοπίζω, μεταφράζω, επιλέγω, συνοψίζω, διακρίνω, επαναλαμβάνω, εφαρμόζω, μετατρέπω
3. Εφαρμογή: επεξεργάζομαι, συγκρίνω, κρίνω, διακρίνω, εξετάζω, πειραματίζομαι, ρωτώ, προσπαθώ

4. Σύνθεση: συγκεντρώνω, συνθέτω, δημιουργώ, σχεδιάζω, αναπτύσσω, οργανώνω, προετοιμάζω, προτείνω, συντάσσω, αναθεωρώ, γενικεύω
5. Αξιολόγηση: συζητώ, κρίνω, υποστηρίζω, εκτιμώ, αξιολογώ, υπερασπίζομαι, ερμηνεύω, αιτιολογώ, συμπεραίνω
6. Σύνθεση: βελτιώνω, συνθέτω, συντάσσω .

Αναφορικά με το Συναισθηματικό πεδίο, τα ενεργητικά ρήματα που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε, ανάλογα με το επίπεδο, είναι τα ακόλουθα:

1. Αντίληψη φαινομένου: ρωτώ, ακολουθώ, επιδεικνύω, απαντώ, αναμένω,
2. Αντίδραση σε φαινόμενα: βοηθώ, αναφέρω, συντάσσω, συζητώ, παρουσιάζω, Αναγνώριση αξίας: διαφοροποιούμαι, επεξηγώ, προτείνω, μοιράζομαι, συμμετέχω, προσκαλώ, ολοκληρώνω
3. Οργάνωση: διευθετώ, επεξηγώ, τροποποιώ, γενικεύω, υπερασπίζομαι, ενσωματώνω, συνθέτω
4. Εσωτερίκευση αξίας: επηρεάζω, αναθεωρώ, προτείνω, τροποποιώ, επιδεικνύω

3.3 Η τυπολογία των μαθησιακών στόχων στα προγράμματα εκπαίδευσης ενηλίκων

Οι στόχοι μίας ενότητας κατάρτισης ταξινομούνται σύμφωνα με τις επικρατούσες τάσεις της διεθνούς βιβλιογραφίας και την πρακτική σε τρία επίπεδα:

1. Επίπεδο γνώσεων: Ποιες γνώσεις θα αποκομίσουν οι μαθητευόμενοι και /ή ποιες δεξιότητες θα αναπτύξουν - οι οποίες συνδέονται με την απόκτηση και τη χρήση των γνώσεων (κατανόηση, ανάλυση, σύνθεση, αξιολόγηση).
2. Επίπεδο Δεξιοτήτων / Δεξιότητες: Τι θα είναι ικανοί να κάνουν οι μαθητευόμενοι μετά το τέλος της ενότητας;
3. Επίπεδο Στάσεων: Ποιες αξίες και γενικές προδιαθέσεις θα αναπτύξουν ή θα αποκτήσουν οι μαθητευόμενοι, που θα επηρεάσουν τις προτιμήσεις και τη συμπεριφορά τους για ορισμένα πρόσωπα, πράγματα ή καταστάσεις.

4. Βασικά δομικά στοιχεία μίας ενότητας κατάρτισης

4.1 Το υλικό κατάρτισης

4.1.1 Ανάπτυξη των προδιαγραφών του υλικού κατάρτισης

Η δημιουργία του υλικού κατάρτισης συνίσταται στη συλλογή και προσαρμογή του με σκοπό την εξυπηρέτηση των εκπαιδευτικών στόχων και την ενίσχυση των συμμετεχόντων. Στο τέλος, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως υλικό αναφοράς, ή ως οδηγός για περαιτέρω μελέτη και εκπαίδευση. Το υλικό κατάρτισης θα πρέπει να υποστηρίζει και να υπηρετεί τους στόχους και να διευκολύνει τη μάθηση των μαθητευόμενων, συμπεριλαμβανομένου και του εποπτικού υλικού, στο οποίο έγινε εκτενής αναφορά σε προηγούμενη ενότητα. Το έγγραφο υλικό που παρέχεται στους εκπαιδευόμενους κατά την κατάρτιση πρόσωπο-με-πρόσωπο είτε χρησιμοποιείται από τους συμμετέχοντες κατά τη διάρκεια των προγραμμάτων κατάρτισης ή διανέμεται μετά την ολοκλήρωση. Οι τύποι του υλικού διαφέρουν και είναι δυνατόν να αποτελούνται είτε από ολόκληρα βιβλία ή μέρη αυτών (κεφάλαια), άρθρα από εφημερίδες και περιοδικά, οδηγίες, εγκυκλίους και ούτω καθεξής. Σημειώνεται ότι το έγγραφο υλικό μπορεί να δοθεί στους συμμετέχοντες ενός προγράμματος ακόμα και πριν από την έναρξή του προκειμένου να προετοιμαστούν, ή να ακόμα και για να εκπονήσουν μέσω αυτού μία

εργασία που θα χρειαστούν κατά την υλοποίηση του προγράμματος διδασκαλίας.

Για τη συγγραφή του εκπαιδευτικού υλικού απαιτείται η τήρηση συγκεκριμένων προτύπων προκειμένου να είναι αξιόπιστο και να βοηθήσει ουσιαστικά τους εκπαιδευόμενους.

Συγκεκριμένα:

1. Στόχος του υλικού θα πρέπει να είναι η κωδικοποίηση της εμπειρίας που βιώνεται από τον εκπαιδευόμενο κατά τη διάρκεια της κατάρτισης και όχι η εμφάνιση επί του αντικειμένου. Θα πρέπει να αποτελεί ένα μέσο παραγωγής «αναμνήσεων» και αναπαραγωγής της εκπαιδευτικής εμπειρίας.
2. Το πλήθος των πληροφοριών που ενσωματώνονται στο υλικό είναι τέτοιο ώστε να μην αποτρέπει τους συμμετέχοντες να το εξετάσουν. Σε περίπτωση που οι εκπαιδευόμενοι επιθυμούν, είναι δυνατόν να προταθεί μία συγκεκριμένη βιβλιογραφία ή να δοθεί ένα βιβλίο ώστε να παρέχεται καλύτερη εικόνα του αντικειμένου.
3. Πριν από την εκκίνηση της παραγωγής του υλικού κατάρτισης, θα πρέπει να καθοριστούν οι ενότητες και το σύστημα κεφαλαίων και αρίθμησης των παραγράφων, ο τρόπος σύνταξης των τίτλων και των κειμένων, ο τρόπος επισήμανσης των σημαντικών σημείων.
4. Ο εμπλουτισμός του εκπαιδευτικού υλικού με σχήματα, σκίτσα, εικόνες, γραφήματα κλπ, κάνει το υλικό πιο ελκυστικό και ενδιαφέρον και επομένως το καθιστά ευκολότερο να μελετηθεί και να κατανοηθεί.
5. Το εκπαιδευτικό υλικό θα πρέπει να περιλαμβάνει έναν πίνακα περιεχομένων, περιλήψεις και βιβλιογραφικές παραπομπές.
6. Τέλος, ένα ελκυστικό και πρωτότυπο εξώφυλλο με συγκεκριμένο τίτλο συνοδευόμενο από κάποιο σχέδιο, μία εικόνα ή ένα σκίτσο αναφερόμενο στο περιεχόμενο του εκπαιδευτικού υλικού.

4.1.2 Προδιαγραφές Μάθησης Εξ αποστάσεως και Μάθησης της Ηλεκτρονικής μάθησης (eLearning)

Το υλικό κατάρτισης που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί στην εξ αποστάσεως μάθηση ή την ηλεκτρονική μάθηση θα πρέπει να είναι συμβατό με την μεθοδολογία της εξ αποστάσεως μάθησης προκειμένου να αποτελέσει ένα σημαντικό παράγοντα επιτυχίας του προγράμματος σπουδών. Για να πληροί το εκπαιδευτικό υλικό αυτές τις προδιαγραφές, θα πρέπει να περιλαμβάνει έναν «Διδάσκαλο» εύκαιρο, πρόθυμο και διαθέσιμο διαρκώς να καθοδηγεί το μαθητευόμενο στη μελέτη του, να προαγάγει.

την αλληλεπίδραση με το μαθησιακό υλικό, να εξηγεί τα δύσκολα σημεία και έννοιες, να αξιολογεί και να ενημερώνει το μαθητή σχετικά με τη πρόοδό του και να παρακινεί - ενθαρρύνει συνεχώς το μαθητή. Το εκπαιδευτικό υλικό θα πρέπει να σχεδιάζεται και να διαθέτει χαρακτηριστικά που επιτρέπουν στους εκπαιδευόμενους να προσδιορίζουν το μέρος, την ώρα και το ρυθμό της μελέτης και της μάθησής τους, εξυπηρετώντας συνεπώς τους εκπαιδευτικούς στόχους που έχουν τεθεί. Τα υλικά κατάρτισης για την εξ αποστάσεως μάθηση είναι δυνατόν να αποτελούνται από βιβλία που έχουν συγγραφεί ειδικά για την εξ αποστάσεως μάθηση, ειδικά σχεδιασμένους οδηγούς μελέτης, διαδραστικά οπτικοακουστικά

υλικά και λογισμικό και πολλαπλά μέσα ενημέρωσης και παρουσίασης της τεχνολογίας υπό τη μορφή ενός «πακέτου κατάρτισης».

Το υλικό κατάρτισης για την εξ αποστάσεως μάθηση θα πρέπει να διατίθεται στο διαδίκτυο και συγκεκριμένα στο e-class (ηλεκτρονική τάξη) και θα απευθύνει τα κύρια σημεία της θεωρίας, τις πρακτικές εφαρμογές με έναν πιο «ζωντανό» τρόπο σε σχέση με την παρουσίαση στο έντυπο υλικό, τις ασκήσεις αξιολόγησης, τις μελέτες περιπτώσεων και τις χρήσιμες ηλεκτρονικές διευθύνσεις που πρέπει να χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής διαδικασίας ώστε να εξασφαλιστεί η διαδραστικότητα και η αλληλεπίδραση.

4.2 Το δομικά στοιχεία και η δομή του περιεχομένου μίας ενότητας κατάρτισης

Κάθε διδακτική ενότητα έχει συγκεκριμένη δομή και τρόπο ανάπτυξης. Ως εκ τούτου, το διδακτικό υλικό κάθε μονάδας μελέτης αποτελείται από τα ακόλουθα βασικά δομικά στοιχεία:

1. Περιεχόμενα
2. Σκοπός
3. Αναμενόμενα Αποτελέσματα
4. Βασικές Έννοιες
5. Εισαγωγικές Παρατηρήσεις
6. Περίληψη
7. Βιβλιογραφία

Στη συνέχεια θα αναλύσουμε κάθε ένα από αυτά τα στοιχεία που αποτελούν το σκελετό ενός εγχειριδίου Περιεχόμενα

Κάθε ενότητα διαιρείται σε έναν αριθμό τμημάτων, σύμφωνα με τον τρόπο που επιλέγει ο συντάκτης να τα διαιρέσει. Κάθε τμήμα μπορεί να διαιρείται σε επιμέρους τμήματα.

1. Σκοπός

Σκοπός των ενότητων θα πρέπει να είναι να παρέχουν μία γενική περιγραφή της ενότητας. Στο πλαίσιο του σκοπού της ενότητας, δε θα πρέπει να επεκταθούμε ιδιαιτέρως. Ο σκοπός θα πρέπει να αποτελείται από μία παράγραφο στην οποία συζητείται συνοπτικά το μάθημα.

2. Αναμενόμενα Αποτελέσματα

Τα Αναμενόμενα Αποτελέσματα θα πρέπει να προσφέρουν στον εκπαιδευόμενο μία σαφή εικόνα όσων θα επιτύχει μελετώντας τη συγκεκριμένα διδακτική ενότητα. Ουσιαστικά τα αναμενόμενα αποτελέσματα είναι οι στόχοι σε επίπεδο γνώσεων-δεξιοτήτων-στάσεων. Προσδιορίζουν στον εκπαιδευόμενο τι ακριβώς θα πρέπει να κατανοήσει και να συγκρατήσει από τη μελέτη της ενότητας και σε ποια σημεία θα πρέπει να επιδείξει ιδιαίτερη προσοχή. Τα αναμενόμενα αποτελέσματα είναι συγκεκριμένα. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να επιδείξει στον τρόπο παρουσιάσής τους, καθώς τα ρήματα με τα οποία εισάγονται συνήθως τα αναμενόμενα αποτελέσματα είναι συγκεκριμένα. Τα ρήματα που χρησιμοποιούνται για την καταγραφή των αναμενόμενων αποτελεσμάτων είναι εκείνα με τα οποία θα μπορούσε επίσης να τεθεί κάποιο ερώτημα σχετικά με την κατανόηση του περιεχομένου της ενότητας, όπως τα ρήματα αναλύω, περιγράφω, παραθέτω, υποβάλλω την άποψή μου, υπολογίζω, εκτιμώ, δίνω παραδείγματα, βρίσκω, παρουσιάζω, εφαρμόζω, αναφέρω, εκθέτω, επιδεικνύω, διακρίνω, συγκρίνω, αξιολογώ, ξεχωρίζω, αποδεικνύω, αιτιολογώ, επιλέγω, οικοδομώ, σχεδιάζω κλπ. Τα αναμενόμενα

αποτελέσματα της ενότητας παρουσιάζονται επιγραμματικά με κουκκίδες. Δεδομένου ότι σκοπός τους είναι να επιδείξουν στο μαθητή τις γνώσεις που θα αποκομίσει από τη διδακτική ενότητα, συνήθως ξεκινούν με μία πρόταση που δηλώνει ότι μετά την ολοκλήρωση της μελέτης της ενότητας, ο μαθητής θα είναι σε θέση να αναλύει τις βασικές της έννοιες.

3. Βασικές Έννοιες

Στις Βασικές Έννοιες θα πρέπει να υποδείξετε τις βασικές έννοιες που θα συναντήσει ο εκπαιδευόμενος κατά την μελέτη της ενότητας. Πρόκειται για τις βασικές έννοιες που ορίζονται στο πλαίσιο της ενότητας και οι οποίες είναι καθοριστικής σημασίας για την κατανόησή της. Οι βασικές έννοιες εξακολουθούν να αποτελούν τις κύριες εννοιολογικές παραμέτρους πάνω στις οποίες βασίζεται η ενότητα και είναι και αυτές που εξηγούνται επαρκώς στο πλαίσιο της ανάπτυξης της ενότητας. Παρουσιάζονται επίσης επιγραμματικά με κουκκίδες και δε θα πρέπει να υπερβαίνουν τις 15 για κάθε διδακτική ενότητα.

4. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

Οι εισαγωγικές παρατηρήσεις αποτελούν ένα ιδιαίτερα σημαντικό μέρος του περιεχομένου της ενότητας. Πρόκειται ουσιαστικά για το πλαίσιο της δομής της μονάδας μελέτης όπου παρουσιάζονται εκτενέστερα και με επεξήγηση τα επιμέρους τμήματα. Στις Εισαγωγικές Παρατηρήσεις θα πρέπει να παρέχεται μία σύντομη περίληψη για κάθε υποτήμα. Περιγράφουμε οτιδήποτε πρόκειται να αναπτυχθεί στον πυρήνα της διδακτικής μας ενότητας αλλά δεν επεκτεινόμαστε πολύ. Βασιστήκαμε σε αυτά τα σημεία στα οποία θα πρέπει να εστιάσει περισσότερο ο μαθητής προκειμένου να κατανοήσει όσο το δυνατόν πληρέστερα το περιεχόμενο της μονάδας που μελετά. Οι εισαγωγικές παρατηρήσεις δε θα πρέπει να υπερβαίνουν τη μία σελίδα. Συνήθως, αποτελούνται από τρεις έως τέσσερις παραγράφους.

5. Σύνοψη

Μετά την ολοκλήρωση της ανάπτυξης της ενότητας, στο τέλος συνοψίζεται το περιεχόμενο. Η σύνοψη αποτελεί μία σύντομη περίληψη της ενότητας, κύριος ρόλος της οποίας είναι να απαριθμήσει τα βασικά σημεία που αναπτύχθηκαν. Η περίληψη δίνεται επίσης επιγραμματικά με κουκκίδες και όχι ως απλό κείμενο. Δε θα πρέπει να υπερβαίνει τη μία σελίδα.

6. Βιβλιογραφία

Η βιβλιογραφία της ενότητας αποτελεί το τελευταίο τμήμα των περιεχομένων. Παρουσιάζεται μετά την περίληψη και δίνεται η βιβλιογραφική παραπομπή στην οποία βασίστηκε η συγγραφή και ανάπτυξη της ενότητας. Συνήθως αποτελεί ευθύνη του συγγραφέα του υλικού της ενότητας να παράσχει και τη βιβλιογραφία. Σε περίπτωση προσθήκης υλικού από συγκεκριμένες πηγές αυτό θα πρέπει να αναφέρεται στη βιβλιογραφία. Για κάθε βιβλίο ή έργο που χρησιμοποιήθηκε στην ενότητα, θα πρέπει να αναφέρουμε διαδοχικά το συγγραφέα, την ημερομηνία έκδοσης, τον τίτλο του βιβλίου, τον εκδοτικό οίκο και τον τόπο έκδοσης.

7. Σύνδεσμοι (Υπερσύνδεσμοι)

Ένας σύνδεσμος μπορεί να είναι μία λέξη ή φράση ή γενικότερα ένα σημείο μέσα στο κείμενο το οποίο πιστεύετε ότι χρήζει περαιτέρω ανάλυσης. Χάρης στη βοήθεια

των ηλεκτρονικών συνδέσμων, σας δίνεται η ευκαιρία να εξηγήσετε, να αναλύσετε ή να προσθέσετε πράγματα στο κυρίως κείμενο. Οι σύνδεσμοι για το ηλεκτρονικό υλικό δεν εμφανίζονται στο κυρίως κείμενο αλλά λειτουργούν όπως ακριβώς οι γνωστοί διαδικτυακοί σύνδεσμοι, και επομένως εμφανίζονται σε κάποιο άλλο παράθυρο. Φυσικά, στο πλαίσιο της ανάπτυξης του ιστού, οι σύνδεσμοι μπορούν να ομαδοποιηθούν σε ένα ξεχωριστό αρχείο word. Να θυμάστε ότι δεν ανοίγουμε ποτέ ένα Σύνδεσμο εντός κάποιου άλλου Συνδέσμου.

8. Παραδείγματα

Στο πλαίσιο ανάπτυξης των υλικών της εξ αποστάσεως μάθησης, θα πρέπει να παρέχονται παραδείγματα που να αντιπροσωπεύουν και να στηρίζουν τη θεωρία. Τα παραδείγματα, ανάλογα με το περιεχόμενο κάθε ενότητας, ενδέχεται να ποικίλουν. Άλλα παραδείγματα μπορεί να αριθμητικά οι λυμένες ασκήσεις ενώ άλλα είναι δυνατόν να εξηγούν και να αναλύουν περαιτέρω τη θεωρία που αναπτύσσεται στο υλικό μας.

9. Μελέτες περιπτώσεων

Οι μελέτες περιπτώσεων αποτελούν πραγματικά παραδείγματα, τα οποία συνήθως γίνονται αντιληπτά μέσω της πραγματικότητας, και μέσω των οποίων προσφέρουμε στον εκπαιδευόμενο την ευκαιρία να μελετήσει στην πράξη ό,τι έχει μάθει από τη θεωρία. Η τεχνική αυτή αποτελεί μία περίπλοκη μορφή πρακτικής που επιτρέπει την εφαρμογή των γνώσεων σε πρακτικά ζητήματα μέσω ρεαλιστικών καταστάσεων και συνιστά ένα σημαντικό μέσο απόκτησης των απαιτούμενων στάσεων. Ο κύριος παράγοντας στην εκπαιδευτική διαδικασία είναι οι μαθητευόμενοι, που έχουν την ευκαιρία να εισχωρήσουν σε ένα ζήτημα κυρίως μέσω της πρακτικής παρά μέσω της παρακολούθησης. Έτσι αναπτύσσεται η ενεργή συμμετοχή του μαθητή, η κριτική σκέψη και η ικανότητα επίλυσης προβλημάτων. Τα μειονεκτήματα είναι κυρίως η δυσκολία στην ανεύρεση περιπτώσεων όπου όλοι οι εκπαιδευόμενοι να έχουν εμπειρία και παραστάσεις. Παράλληλα είναι δύσκολο να περιοριστεί το άτομο στο σύνολο.

10. Άρθρα - Εφημερίδα της Κυβέρνησης - Παράλληλα Κείμενα

Στο πλαίσιο των Άρθρων-ΦΕΚ, υπάρχουν κείμενα από εφημερίδες, περιοδικά ή βιβλία που συνδέονται με το αντικείμενο μελέτης της διδακτικής μονάδας. Τα άρθρα επιλέγονται συνήθως ως επιπρόσθετο υλικό στην αίθουσα διδασκαλίας και δεν είναι απαραίτητο να γραφτούν εκ νέου σε μορφή word. Επίσης μπορούν να παρουσιαστούν αφού πρώτα υποβληθούν στην σωστή μετατροπή. Αυτό σημαίνει ότι εάν επιλέξετε ένα άρθρο σχετικό με την ενότητα, θα πρέπει πρώτα να το περάσετε από τον σαρωτή και στη συνέχεια να το καταχωρήσετε ως το αντίστοιχο αρχείο στην ηλεκτρονική βιβλιοθήκη. Θα πρέπει να αποφεύγονται οι πολλές σελίδες καθώς είναι κουραστικές για τον εκπαιδευόμενο, ο οποίος έχει την τάση να αφήνει στη μέση ό,τι διαβάζει σε περίπτωση που συνειδητοποιήσει ότι απομακρύνεται από το αντικείμενο.

11. Ηλεκτρονικοί Κατάλογοι (E-Directories)

Μία ακόμα σημαντική παράμετρος στη ανάπτυξη του διαδικτυακού ιστού είναι η καταγραφή των χρήσιμων ιστοσελίδων. Συνήθως στο τέλος της ενότητας παρέχονται κάποιες διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου τις οποίες θεωρούμε απαραίτητες για την καλύτερη και πληρέστερη αξιοποίηση των θεμάτων που πραγματεύτηκε η ενότητα. Αυτό, φυσικά, απαιτεί και την αντίστοιχη επαλήθευση ότι η διεύθυνση είναι

η σωστή. Η επιβεβαίωση πραγματοποιείται με αναφορά στην τελευταία ημερομηνία κατά την οποία ελέγχθηκε η διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Επιπλέον, όταν παρατίθενται αυτές οι διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, θα πρέπει επίσης να αναφέρεται και ο λόγος για τον οποίο θα πρέπει ο μαθητευόμενος να επισκεφθεί τη συγκεκριμένα σελίδα. Ασκήσεις Αυτο-αξιολόγησης Οι ασκήσεις αυτο-αξιολόγησης επιτρέπουν στον εκπαιδευόμενο να αξιολογήσει την απόδοσή του / της στα μαθήματα και σε κάθε διδακτική ενότητα ξεχωριστά, και αφού τις ολοκληρώσουν μπορούν να δουν τις σωστές απαντήσεις και τη συνολική βαθμολογία τους. Θα πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί στον τρόπο που συντάσσουμε μία άσκηση. Κάθε άσκηση έχει συνήθως κάποια βαρύτητα και αξία, η οποία δε θα πρέπει να παραβλέπεται. Οι ασκήσεις θα πρέπει να ανταποκρίνονται πλήρως στο περιεχόμενο της ενότητας. Εξίσου σημαντικό είναι να έχουμε τη δυνατότητα να συνδυάζουμε τα περιεχόμενα των προηγούμενων ενότητων ώστε να μπορούμε να δημιουργήσουμε ασκήσεις που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα των γνώσεων των μαθητευόμενων. Στις ασκήσεις αξιολόγησης, θα είναι δυνατόν να παρέχεται κάποιο σχόλιο για την απάντηση κάθε μαθητευόμενου, άλλοτε σωστή και άλλοτε λανθασμένη.

Τύποι Ασκήσεων Αυτο-αξιολόγησης

1. Λίστα αντιστοίχισης των επιλογών με τις σωστές απαντήσεις. Σε αυτή τη λίστα ασκήσεων, ο εκπαιδευόμενος θα πρέπει να αντιστοιχήσει τις επιλογές που του δίνονται ως προτεινόμενες λύσεις με τις αντίστοιχες σωστές απαντήσεις. Κάθε πιθανή επιλογή αντιστοιχεί σε μία συγκεκριμένη απάντηση.
2. Πολλαπλής επιλογής (Pick-one). Στην κατηγορία πολλαπλής επιλογής, ο εκπαιδευόμενος έχει τη δυνατότητα να επιλέξει μία μόνο απάντηση από ένα σύνολο απαντήσεων που δίνονται σε αυτόν /αυτή.
3. Boolean (Σωστό/Λάθος) Σε αυτή τη συγκεκριμένη κατηγορία Boolean, ο εκπαιδευόμενος έχει τη δυνατότητα να επιλέξει εάν η άσκηση είναι σωστή ή λάθος.
4. Upload (μεταφόρτωση) Σε αυτή την κατηγορία ασκήσεων (upload), ο εκπαιδευόμενος θα χρειαστεί να υποβάλλει την σωστή απάντηση στο ερώτημα που τέθηκε, στη μορφή του απαιτούμενου αρχείου (αρχείο word ή excel).

ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ 3 ΠΙΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΕΘΕΛΟΝΤΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ;

Σύμφωνα με την πλειοψηφία των ερωτηθέντων, οι τρεις πιο σημαντικές δεξιότητες για έναν εθελοντή της πολιτικής προστασίας είναι οι προσωπικές, κοινωνικές και μαθησιακές δεξιότητες, η ευαισθητοποίηση και πολιτιστική έκφραση και οι δεξιότητες που σχετίζονται με την ιδιότητα του πολίτη.

ΠΟΙΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΤΕ;

Εκείνοι που εξέφρασαν την υποστήριξή τους για ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο θεωρούν ως πιο ενδιαφέροντα στοιχεία μελέτης:

- Τη χρήση επικοινωνιακών συστημάτων και εξοπλισμού TLC,
- Τους φυσικούς κινδύνους και τη μείωση του κινδύνου καταστροφών,
- Το σχεδιασμό για τις καταστάσεις έκτακτης ανάγκης.

ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΜΟΝΑΔΑΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ

Σύμφωνα με την πλειοψηφία των ερωτηθέντων, τα αποτελέσματα και την ανάλυση της Έρευνας Πεδίου, τα τρία σημαντικότερα θέματα στα οποία πρέπει να εκπαιδευτεί ένας εθελοντής της Πολιτικής Προστασίας είναι:

- Ο σχεδιασμός για τις καταστάσεις έκτακτης ανάγκης.
- Η χρήση τεχνολογικού εξοπλισμού επικοινωνιών και πληροφοριών
- Ο φυσικός κίνδυνος και η μείωση Κινδύνου Καταστροφών

ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΜΟΝΑΔΑΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ

«Σχεδιασμός για τις καταστάσεις έκτακτης ανάγκης»

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

«Σχεδιασμός για τις καταστάσεις έκτακτης ανάγκης»

Σε περίπτωση που προκύψει κατάσταση έκτακτης ανάγκης, οι άνθρωποι καλούνται συχνά να αναλάβουν ευθύνες εκτός των καθημερινών τους καθηκόντων. Για να το πραγματοποιήσουν αυτό αποτελεσματικά απαιτείται κατάρτιση. Η Κομητεία Simcoe προσφέρει μια σειρά μαθημάτων σχεδιασμένα έτσι ώστε να προετοιμάζουν τα άτομα για το ρόλο που διαδραματίζουν στο πλαίσιο του προγράμματος διαχείρισης έκτακτης ανάγκης του οργανισμού τους. Στόχος μας, με την παροχή αυτών των μαθημάτων, είναι η βελτίωση της ικανότητας του οργανισμού να προετοιμάζεται για, να ανταποκρίνεται και να ανακάμπτει από τις καταστάσεις έκτακτης ανάγκης που προκύπτουν στην περιοχή μας.

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Οι γνώσεις και οι δεξιότητες των εθελοντών αναφορικά με την πολιτική προστασία βελτιώνονται. Οι δραστηριότητες κατάρτισης θα επιτρέψουν στους εθελοντές της πολιτικής προστασίας να συμμετάσχουν σε εικονικές αποστολές πρόληψης και ετοιμότητας. Οι ειδικοί θα μοιραστούν κάποια κοινή εμπειρία, η οποία είναι σύμφωνη με τα πρότυπα της ΕΕ και του Ο.Η.Ε. Βελτιωμένη γνώση στους κόλπους των εθελοντών πολιτικής προστασίας περί των διεθνώς αναγνωρισμένων προτύπων και μεθοδολογιών σε συγκεκριμένους τομείς (πχ. διοικητική μέριμνα, περιβαλλοντικές καταστάσεις έκτακτης ανάγκης κλπ) που θα επιτρέψει τον καλύτερο συντονισμό με τους άλλους διεθνείς ενδιαφερόμενους φορείς. Νέες ευκαιρίες κατάρτισης σε συγκεκριμένα θέματα (πχ. διοικητική μέριμνα, περιβαλλοντικές καταστάσεις έκτακτης ανάγκης κλπ) θα προσφερθούν στους συμμετέχοντες εθελοντές.

3. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ

- Έρευνα, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση των απαραίτητων τεχνολογιών.
- Προσαρμογή σε νέες καταστάσεις, λήψη αποφάσεων.
- Εργασία σε ένα διεθνές περιβάλλον.
- Εργασία σε ένα διεπιστημονικό περιβάλλον Παραγωγή νέων ιδεών έρευνας.
- Σεβασμός για το φυσικό περιβάλλον.
- Ικανότητα για αυτόνομη και ομαδική εργασία.
- Σχεδιασμός και διαχείριση έργου
-

4. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Ένα μάθημα κατάρτισης που συνδέει αποτελεσματικά όλους τους σχετικούς ενδιαφερόμενους φορείς. Αναπτύσσεται μία στρατηγική για την κατάρτιση και υλοποίηση της καλύτερης πρακτικής σε συγκεκριμένους τομείς, πχ. βιομηχανικές ή φυσικές και τεχνολογικές καταστροφές. Η εθελοντική συγκέντρωση ικανοτήτων απόκρισης σε καταστροφές είναι λειτουργική σε μία αρχική διαμόρφωση. Προσδιορίζονται οι ποιοτικές προδιαγραφές για τις καθορισμένες ικανότητες. Βελτίωση όλων των φάσεων της κατάρτισης στον τομέα της διαχείρισης καταστροφών (πρόληψη, ετοιμότητα, ανταπόκριση και αποκατάσταση) μέσω μίας στοχευμένης κατάρτισης στον τομέα της πολιτικής προστασίας/διαχείρισης καταστροφών.

Τα αναμενόμενα αποτελέσματα είναι τα εξής:

- Αναγνώριση των προκλήσεων για την εργασία στο πλαίσιο της πολιτικής εργασίας και οι πρακτικές λύσεις τους.
- Επεξήγηση της έννοιας της ολοκληρωμένης διαχείρισης έκτακτης ανάγκης (IEM).
- Επεξήγηση των κύριων χαρακτηριστικών της νομοθεσίας και των κανονισμών που στηρίζουν την IEM και οι δομές που σχεδιάζονται για την παροχή της.
- Εφαρμογής του ευρωπαϊκού μοντέλου αξιολόγησης κινδύνου πολιτικής προστασίας.
- Αξιολόγηση του κοινοτικού μητρώου κινδύνου και αναγνώριση τρόπων ανάπτυξής του, ως ένα εργαλείο προγραμματισμού και ιεράρχησης και ως ένα όργανο δημόσιας επικοινωνίας.
- Σχεδιασμός και εφαρμογή ενός υποδείγματος για το σχεδιασμό και τη δημιουργία γενικών σχεδίων κύριων περιστατικών και συγκεκριμένων σχεδίων.
- Σχεδιασμός μίας στρατηγικής για την επικύρωση των σχεδίων.
- Παροχή της δυνατότητας στους οργανισμούς να προετοιμάσουν, να προγραμματίσουν και να ενεργοποιήσουν τη φάση αποκατάστασης μίας έκτακτης ανάγκης.

5. ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΥΠΟΜΟΝΑΔΕΣ

A. Βασική Διαχείριση Έκτακτης Ανάγκης

- Διαχείριση Έκτακτης Ανάγκης στην Ευρώπη
- Ρόλοι και Ευθύνες
- Εντοπισμός και Αξιολόγηση Κινδύνου
- Πρόληψη, μετριασμός, ετοιμότητα, ανταπόκριση και αποκατάσταση
- Κρίσιμη υποδομή
- Σχέδιο Ανταπόκρισης σε Περιστατικά Έκτακτης Ανάγκης

B. Εισαγωγή στο Σύστημα Διαχείρισης Συμβάντων

- Σύστημα Διαχείρισης Συμβάντων στην Ευρώπη (IMS)
- Βασικές έννοιες και αρχές του IMS
- Απλά vs πολύπλοκα συμβάντα
- Ρόλοι και ευθύνες του IMS
- Συνεδριάσεις λειτουργικού κύκλου
- Σχέδια Δράσης Συμβάντος

c. Εισαγωγή στον Προγραμματισμό Λειτουργίας Πολιτικής Προστασίας (CP)

- Δημιουργία Προγραμματισμού Λειτουργίας Πολιτικής Προστασίας
 - Βασικά στοιχεία Σχεδίων Λειτουργίας Πολιτικής Προστασίας
 - Εκτέλεση Εντοπισμού και Αξιολόγησης Κινδύνου
 - Εντοπισμός απαιτούμενων βασικών επιχειρησιακών λειτουργιών και πόρων
- Ανάπτυξη σχεδίων μετριασμού, έκτακτης ανάγκης και αποκατάστασης.

6. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Διαλέξεις, Σεμινάρια, Εργαστηριακή Άσκηση, Άσκηση Πεδίου, Μελέτη & Ανάλυση Βιβλιογραφίας, Εγχειρίδιο, Πρακτική, Διαδραστική Διδασκαλία, Εκπαιδευτικές Επισκέψεις, Εργασία για το Έργο, ασκήσεις Κατάρτισης, παιχνίδια προσομοίωσης, κλπ.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Τεστ Πολλαπλής Επιλογής, Ερωτήσεις Σύντομης Απάντησης, Ερωτήσεις Ανάπτυξης των Τεστ, Επίλυση Προβλημάτων, Έγγραφη Εργασία, Έκθεση / Αναφορά, Προφορική Εξέταση, Δημόσια Παρουσίαση, Εργαστηριακή Εργασία, κλπ.

7. ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

- A. Βασική Διαχείριση Έκτακτης Ανάγκης: 1 ημέρα, 6 διδακτικές ώρες
- B. Εισαγωγή στο Σύστημα Διαχείρισης Συμβάντων: 2 ημέρες, 12 διδακτικές ώρες
- C. Εισαγωγή στον Προγραμματισμό Λειτουργίας των Σχεδίων Έκτακτης Ανάγκης (CP): 2 ημέρες, 12 διδακτικές ώρες

8. ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

--

ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΜΟΝΑΔΑΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ

«Φυσικός Κίνδυνος και μείωση Κινδύνου Καταστροφών»

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

«Φυσικός Κίνδυνος και μείωση Κινδύνου Καταστροφών»

Η ετοιμότητα αντιμετώπισης των καταστροφών είναι ιδιαίτερως επωφελής για τις κοινότητες που βρίσκονται σε περιοχές επιρρεπείς σε καταστροφές. Η ετοιμότητα έναντι των κινδύνων, όπως οι ακραίες καιρικές συνθήκες, η ηφαιστειακή δραστηριότητα και οι πλημμύρες μπορεί να συμβάλει στη μείωση των επιπτώσεων αυτών των καταστροφών στις ζωές, στα μέσα διαβίωσης και στις κοινότητες. Η καλύτερη τεχνογνωσία, οι μηχανισμοί πρακτικής και απόκρισης, όπως το συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης και οι λοιπές ασκήσεις ετοιμότητας έναντι των κινδύνων μπορούν να σώσουν ζωές και να επιταχύνουν την ανάκαμψη των κοινοτήτων.

Επιπλέον, τα προγράμματα μείωσης κινδύνου καταστροφών είναι αποδοτικά από άποψη κόστους και εξοικονομούν την οικονομική βοήθεια. Κατά μέσο όρο, κάθε ευρώ που δαπανάται για τις δραστηριότητες μείωσης και ετοιμότητας εξοικονομεί από τέσσερα έως και επτά ευρώ τα οποία θα είχαν δαπανηθεί για την αντιμετώπιση των συνεπειών των καταστροφών.

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Στο τέλος κάθε μαθήματος κατάρτισης αναμένεται από τους συμμετέχοντες να είναι ικανοί να:

- Αναγνωρίζουν την παγκόσμια και περιφερειακή τυπολογία των κινδύνων συμπεριλαμβανομένης της χωρικής και χρονικής κατανομής τους. Αναγνωρίζουν και κατανοούν τις αιτίες και επιπτώσεις των διαφόρων κινδύνων στην Ευρώπη.
- Κατανοούν τις έννοιες μείωσης του κινδύνου καταστροφών και τα εννοιολογικά πλαίσια για τη Μείωση του Κινδύνου Καταστροφών καθώς και τους θεσμικούς μηχανισμούς.
- Αναγνωρίζουν τις στρατηγικές και ευκαιρίες μείωσης του κινδύνου καταστροφών κατά τον προγραμματισμό
- Αναμενόμενο αποτέλεσμα Το πακέτο κατάρτισης αναμένεται να επιτύχει τον ακόλουθο στόχο: Λαμβάνοντας υπόψη το στόχο, το πακέτο αναμένεται να βελτιώσει τη γνώση των κυβερνήσεων για τη μείωση του κινδύνου καταστροφών σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, των ΜΚΟ, της κοινωνίας των πολιτών, του προσωπικού των μέσων ενημέρωσης και λοιπών παραγόντων, ώστε να επιτευχθούν σημαντικά αποτελέσματα όσον αφορά τη μείωση των ζημιών λόγω καταστροφών, στις ζωές καθώς και στα κοινωνικά, οικονομικά και περιβαλλοντικά αγαθά των κοινοτήτων.

3. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ

- Έρευνα, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση των απαραίτητων τεχνολογιών.
- Αξιολόγηση της αντοχής της Κοινότητας
- Προσαρμογή σε νέες καταστάσεις, λήψη αποφάσεων.
- Εργασία σε ένα διεθνές περιβάλλον.
- Εργασία σε ένα διεπιστημονικό περιβάλλον Παραγωγή νέων ιδεών έρευνας.
- Σεβασμός για το φυσικό περιβάλλον.
- Ικανότητα για αυτόνομη και ομαδική εργασία.
- Σχεδιασμός και διαχείριση έργου
-

4. ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα θα ξεκινήσει με μία εισαγωγική συνεδρία, η οποία θα ορίσει τη σημασία του μαθήματος για τους συμμετέχοντες και τις δεξιότητες, την τεχνική και τις γνώσεις που θα αποκτήσουν στο τέλος του μαθήματος. Το σκεπτικό θα αποδειχθεί παραθέτοντας τις επιπτώσεις των φυσικών κινδύνων για τα αναπτυξιακά έργα καθώς επίσης και τον τρόπο με τον οποίο ο λανθασμένος προγραμματισμός και υλοποίηση αυτών των έργων θα μπορούσε να οδηγήσει στην αύξηση της επικινδυνότητας από τους φυσικούς κινδύνους. Θα ακολουθήσει η εισαγωγή στις βασικές έννοιες και αρχές που χρησιμοποιούνται στη διαχείριση των καταστροφών όπως η επικινδυνότητα, η καταστροφή, η ευαλωτότητα, ο κίνδυνος και η αντιμετώπιση καταστροφών. Σε αυτή την ενότητα θα εξεταστεί επίσης η διαχείριση του κινδύνου και των καταστροφών σε παγκόσμιες και περιφερειακές προοπτικές συμπεριλαμβανομένης της εισαγωγής στις παγκόσμιες τάσεις, τα πλαίσια μείωσης του κινδύνου καταστροφών, της επικινδυνότητας και του κινδύνου καταστροφών στην Ευρώπη.

5. ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΥΠΟΜΟΝΑΔΕΣ

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟΝ ΦΥΣΙΚΟ ΚΙΝΔΥΝΟ ΚΑΙ ΤΗ ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ

- Ρύθμιση κλίματος
- Μαθησιακοί στόχοι
- Καλύτερη γνωριμία μεταξύ των ατόμων και των ειδημόνων
- Παράθεση των προσδοκιών από αυτό το μάθημα κατάρτισης
- Κατανόηση της σημασίας αυτού του μαθήματος και του τρόπου με τον οποίο θα συμβάλει στο επαγγελματικό τους έργο
- Η εισαγωγή στη μείωση του κινδύνου καταστροφών θα περιλαμβάνει τις ακόλουθες ορολογίες και βασικές έννοιες διαχείρισης καταστροφών:
 - Κίνδυνοι, καταστροφή, κίνδυνος καταστροφών, αντιμετώπιση ευαλωτότητας και ευαλωτότητα
 - Ταξινόμηση κινδύνων και καταστροφών
 - Στοιχεία καταστροφών και κύκλος καταστροφής
 - Επισκόπηση κινδύνων/καταστροφών (παγκόσμιες και περιφερειακές προοπτικές),
 - Νομικά πλαίσια μείωσης κινδύνου καταστροφών και θεσμικός μηχανισμός.

B. ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟ ΜΕΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ

- Αξιολόγηση κινδύνου
- Οπτικοποίηση πληροφοριών σχετικά με τον κίνδυνο
- Πληροφορίες σχετικά με τον κίνδυνο και χωρικός προγραμματισμός

C. ΦΥΣΙΚΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΜΕΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ

Σε αυτή την ενότητα θα επισημανθεί η τυπολογία των κινδύνων, η χρονική και χωρική κατανομή του κινδύνου, οι νομικές και θεσμικές ρυθμίσεις διαχείρισης των καταστροφών συμπεριλαμβανομένης και της Ευρωπαϊκής πολιτικής σχετικά με τις καταστροφές, των νομικών πλαισίων και του ρόλου των σχετικών οργανισμών για τη Μείωση του Κινδύνου Καταστροφών.

D. ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΞΗΡΑΣΙΑΣ

Σε αυτή την ενότητα θα τονιστεί η τυπολογία της ξηρασίας στη Νότια Ευρώπη, η χρονική και χωρική κατανομή και οι αιτίες της ξηρασίας. Η ενότητα θα εστιάσει επίσης στον μετριασμό της ξηρασίας, την πρόληψη και στα μέτρα μείωσης του κινδύνου.

E. ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΛΗΜΜΥΡΩΝ

Η ενότητα αυτή θα καλύψει τα ακόλουθα: ορισμός της πλημμύρας, εμφάνιση πλημμυρών στην Ευρώπη, μέτρα για τον μετριασμό και στρατηγικές μείωσης του κινδύνου. Θα εστιάσει επίσης στην Ολοκληρωμένη Διαχείριση Πλημμυρών (IFM) στο πλαίσιο των νομικών, κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών πτυχών.

F. ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΗ / ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ (ΣΕΙΣΜΟΣ, ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ ΚΑΙ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΗ)

Σε αυτή την ενότητα θα τονιστεί η εμφάνιση, οι αιτίες, οι επιπτώσεις και οι στρατηγικές μείωσης του κινδύνου καταστροφών για τους ακόλουθους κινδύνους: σεισμός, ηφαίστειο και κατολίσθηση.

D. ΔΑΣΙΚΕΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ

Η ενότητα αυτή θα εστιάσει στα ακόλουθα: Τύποι δασικών πυρκαγιών, εμφάνιση στην Ευρώπη και αιτίες, στρατηγικές μετριασμού και μέτρια μείωσης κινδύνου καταστροφών. Η ενότητα αυτή θα ερευνήσει επίσης τις αιτίες και την εμφάνιση πυρκαγιών στην Ευρώπη, τις μεθόδους ελέγχου της πυρκαγιάς, την πρόβλεψη πιθανών επιπτώσεων από τη φωτιά κ.λπ.

6. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Οι ακόλουθες μέθοδοι κατάρτισης έχουν σχεδιαστεί για χρήση κατά τη διάρκεια των σεμιναρίων:

- Παρουσιάσεις μέσω power point
- Ομαδικές συζητήσεις
- Ομαδικές ασκήσεις Συμπληρωματικά ενημερωτικά έντυπα
- Συνεδρίες επισκόπησης

Πεδίου, Μελέτη & Ανάλυση Βιβλιογραφίας, Εγχειρίδιο, Πρακτική, Διαδραστική Διδασκαλία, Εκπαιδευτικές Επισκέψεις, Εργασία για το Έργο, κλπ.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Τεστ Πολλαπλής Επιλογής, Ερωτήσεις
Σύντομης Απάντησης, Ερωτήσεις Ανάπτυξης
των Τεστ, Επίλυση Προβλημάτων, Έγγραφη
Εργασία, Έκθεση / Αναφορά, Προφορική
Εξέταση, Δημόσια Παρουσίαση, Εργαστηριακή
Εργασία, κλπ.

7. ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

- A. Εισαγωγή στον Φυσικό Κίνδυνο και τη Μείωση Κινδύνου Καταστροφών: ½ ημέρα, 3 διδακτικές ώρες
- B. Φυσικοί κίνδυνοι και Προγραμματισμός μείωσης του κινδύνου καταστροφών: 1 και ½ ημέρα, 9 διδακτικές ώρες
- C. Κίνδυνος ξηρασίας: ½ ημέρα, 3 διδακτικές ώρες
- D. Κίνδυνος πλημμυρών: 1 ημέρα, 6 διδακτικές ώρες
- E. Κίνδυνοι για την γη / μετακίνηση του εδάφους (σεισμός, ηφαίστειο και κατολίσθηση): ½ ημέρα, 3 διδακτικές ώρες
- F. Δασικές πυρκαγιές: 1 ημέρα, 6 διδακτικές ώρες

8. ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΜΟΝΑΔΑΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ

«Χρήση τεχνολογικού εξοπλισμού επικοινωνιών και πληροφοριών»

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:

Η χρήση τεχνολογικού εξοπλισμού επικοινωνιών και πληροφοριών

Οι τηλεπικοινωνίες και οι τεχνολογίες πληροφορίας και επικοινωνιών, οι υπηρεσίες και οι εφαρμογές έχουν αποδειχθεί από καιρό ως κρίσιμης σημασίας εργαλεία για το συντονισμό των προσπαθειών ανταπόκρισης και αρωγής και τα οποία επιτρέπουν στους πολίτες να κοινοποιούν συχνά σωτήριες πληροφορίες. Οι τεχνολογίες και υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών αναπτύσσονται για λόγους αρωγής σε περιπτώσεις καταστροφών και για λόγους ανταπόκρισης, συμπεριλαμβανομένης της ενημέρωσης σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο αυτές οι τεχνολογίες και υπηρεσίες χρησιμοποιήθηκαν σε συγκεκριμένα συμβάντα καταστροφών.

Η ευρεία διαθεσιμότητα των συστημάτων ΤΠΕ και η πιθανή διασύνδεσή τους και το δυναμικό τους μπορεί να ενισχύσει σημαντικά την πρόληψη των φυσικών καταστροφών και τη διαχείριση των κρίσεων. Ιδιαίτερα αποδοτικές είναι οι τεχνολογίες ΠΕ με μία ισχυρή γεωγραφική βάση (GIT- τεχνολογία γεωγραφικών πληροφοριών), κυρίως το διαδίκτυο, τα blogs, η κινητή τηλεφωνία, και τα γραπτά μηνύματα, ο δορυφόρος, το GIS (Σύστημα Γεωγραφικών Πληροφοριών). Η διαθεσιμότητα όλων αυτών των τεχνολογιών και η σύγκλισή τους μπορεί να ενισχύει την απόδοση της διαχείρισης των φυσικών καταστροφών σε διάφορες διαστάσεις: μετρίασμός, ετοιμότητα, ανταπόκριση και ανάκαμψη.

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Η διαχείριση καταστροφών βασίζεται σε τρεις κύριες φάσεις όπως η ετοιμότητα, η πρόληψη και ο μετρίασμός. Η ετοιμότητα έναντι των καταστροφών τονίζει τις προειδοποιήσεις και προβλέψεις των επικείμενων καταστροφών και συχνά συνεπάγεται διαδικασίες που είναι αρκετά δυναμικές και καταλήγουν σε καταστροφή «ταχείας έναρξης». Η πρόληψη της καταστροφής αποτελεί μια μακροχρόνια δραστηριότητα όπου η παρακολούθηση μέσω δορυφόρου των σχετικών παραγόντων όπως η αλλαγή χρήσης της γης, η αύξηση του πληθυσμού συνιστούν τα κύρια κριτήρια. Η κοινοποίηση των πληροφοριών σε έναν πληθυσμό που διατρέχει κίνδυνο σχετικά με μία καταστροφή και οι κατάλληλες ενέργειες για το μετρίασμό του κινδύνου αυτού συνιστούν ένα σημαντικό τμήμα της τεχνολογίας πληροφοριών. Ενίοτε ο κίνδυνος ή η καταστροφή δεν είναι δυνατόν να αποφευχθούν αλλά οι αρνητικές επιπτώσεις στην περιουσία των ανθρώπων μπορούν να μετριάσουν μέσω της δημόσιας προειδοποίησης η οποία αποτελεί τον πρωταρχικό στόχο της τεχνολογίας πληροφοριών και προκειμένου να διασφαλιστεί σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο

βαθμό ώστε ο κίνδυνος να μην αποτελέσει καταστροφή. Η επιτυχία της τεχνολογίας πληροφοριών στην περίπτωση διαχείρισης των καταστροφών κρύβεται στο κέντρο της τεχνολογίας επικοινωνιών όπως η απομάκρυνση των ατόμων από επικίνδυνα μέρη, προκειμένου να μειωθεί η ζημία στην ιδιοκτησία και συνεπώς να ελαχιστοποιηθεί ο ανθρώπινος πόνος.

3. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ

- Έρευνα, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση των απαραίτητων τεχνολογιών.
- Προσαρμογή σε νέες καταστάσεις, λήψη αποφάσεων.
- Εργασία σε ένα διεθνές περιβάλλον.
- Εργασία σε ένα διεπιστημονικό περιβάλλον Παραγωγή νέων ιδεών έρευνας.
- Σεβασμός για το φυσικό περιβάλλον.
- Ικανότητα για αυτόνομη και ομαδική εργασία.
- Σχεδιασμός και διαχείριση έργου
-

4. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Η ικανότητα παροχής ακριβούς πληροφόρησης εγκαίρως στους κατάλληλους ενδιαφερόμενους φορείς είναι υψίστης σημασίας κατά τη διάρκεια των παρεμβάσεων αντιμετώπισης καταστροφών προκειμένου να διευκολυνθεί η παροχή βοήθειας. Πρωταρχικός στόχος του μαθήματος η διευκόλυνση της αξιολόγησης, τους συντονισμού και της λήψης αποφάσεων κατά τη διάρκεια των παρεμβάσεων των ειδικών μέσω των ενισχυμένων διαδικασιών διαχείρισης των πληροφοριών. Ειδικότερα, στόχοι του μαθήματος είναι να βελτιωθεί η κατανόηση των συμμετεχόντων σχετικά με το πώς οι ορθές πρακτικές διαχείρισης των πληροφοριών μπορούν να διευκολύνουν την αποστολή, να αυξήσουν και να διευρύνουν την κατανόηση και την ικανότητά τους να εφαρμόζουν τα πρότυπα εργαλεία πληροφόρησης που χρησιμοποιούνται σε έκτακτες καταστάσεις και να αναγνωρίζουν τις βέλτιστες πρακτικές και να μοιράζονται τις εμπειρίες όσον αφορά τη διαχείριση των πληροφοριών. Το μάθημα διαμορφώνεται γύρω από τον κύκλο διαχείρισης της πληροφορίας και αποτελείται από τη θεωρία, τις συνεδρίες ομαδικής εργασίας και τις πρακτικές ασκήσεις βασισμένες σε ρεαλιστικά σενάρια καταστροφών.

Τα αναμενόμενα αποτελέσματα είναι τα εξής:

- Αναγνώριση των μηχανισμών για το συντονισμό τη διαχείριση και την οργάνωση του συστήματος πολιτικής προστασίας
- Εφαρμογή της χρήσης νέων τεχνολογιών πληροφορίας και επικοινωνιών
- Χρήση μεθόδων, τεχνικών και οργάνων σχετικά με τον τρόπο παρακολούθησης και χαρτογράφησης των κινδύνων
- Χρήση μεθόδων και εργαλείων για την αποδοτική πληροφόρηση και προετοιμασία των πολιτών

5. ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΥΠΟΜΟΝΑΔΕΣ

a. Κεντρικές/βασικές πληροφορίες

- Βασικές έννοιες και ορολογίες της διαχείρισης καταστροφών
- Βασικές έννοιες των συστημάτων γεωγραφικών πληροφοριών (GIS) και της τηλεπισκόπησης, Κινητή τηλεφωνία και λοιπός επικοινωνιακός εξοπλισμός.
- Εισαγωγή στις χωρικές πληροφορίες

b. Ενημέρωση σχετικά με τον κίνδυνο για τον προγραμματισμό μείωσης των κινδύνων

- Αξιολόγηση κινδύνου
- Οπτικοποίηση πληροφοριών σχετικά με τον κίνδυνο
- Πληροφορίες σχετικά με τον κίνδυνο και χωρικός προγραμματισμός
- Συλλογή δεδομένων Κοινωνικών Μέσων

c. Επίπτωση μετά την καταστροφή και ανάλυση ζημίας

- Χρήση δορυφορικών εικόνων για ανακούφιση και ανάκαμψη από καταστροφές
- Χρήση δορυφορικών εικόνων για ανακούφιση και ανάκαμψη από καταστροφές
- Οικοδόμηση της αξιολόγησης της ζημίας

d. Αποτίμηση κινδύνου προ της καταστροφής

- Αποτίμηση κινδύνου
- Στοιχεία κινδύνου και αξιολόγηση ευαλωτότητας
- Τύποι και μέθοδοι αποτίμησης κινδύνου, αξιολόγηση κινδύνου, ανάλυση κόστους και οφελών

6. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Διαλέξεις, Σεμινάρια, Εργαστηριακή Άσκηση, Άσκηση Πεδίου, Μελέτη & Ανάλυση Βιβλιογραφίας, Εγχειρίδιο, Πρακτική, Διαδραστική Διδασκαλία, Εκπαιδευτικές Επισκέψεις, Εργασία για το Έργο, κλπ.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Τεστ Πολλαπλής Επιλογής, Ερωτήσεις Σύντομης Απάντησης, Ερωτήσεις Ανάπτυξης των Τεστ, Επίλυση Προβλημάτων, Έγγραφο Εργασία, Έκθεση / Αναφορά, Προφορική Εξέταση, Δημόσια Παρουσίαση, Εργαστηριακή Εργασία, κλπ.

7. ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

- A. Κεντρικές/βασικές πληροφορίες: 1 ημέρα, 6 διδακτικές ώρες
- B. Ενημέρωση σχετικά με τον κίνδυνο για τον προγραμματισμό μείωσης των κινδύνων: ½ ημέρα, 3 διδακτικές ώρες
- C. Επίπτωση μετά την καταστροφή και ανάλυση ζημίας: 1 και ½ ημέρα, 9 διδακτικές ώρες
- D. Αποτίμηση κινδύνου προ της καταστροφής: 1 ημέρα, 6 διδακτικές ώρες

8. ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Κοινοπραξία του Έργου

Συντονιστής
Centro Studi Città di Foligno/Ιταλία
www.cstudifoligno.it

ERGASIA EKPEDEFTIKI S.A/Ελλάδα
www.ergasiakex.gr

London South Bank University/Ηνωμένο Βασίλειο
www.lsbu.ac.uk

Public Safety Communication Europe/Βέλγιο
www.psc-europe.eu

Associação Portuguesa de StartUps/Πορτογαλία
www.apsu.pt

CESIE/Ιταλία
www.cesie.org

LARES Italia/Ιταλία (Associated Partner)
www.uniprotezionecivile.it

www.ciprovot-project.eu

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.

Erasmus+: Key Action 2, Strategic Partnership in the field of Adult education

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.